

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 161.

V Ljubljani, v ponedeljek 16. julija 1888.

Letnik XVI.

Radi sklepanja polletnih računov prosimo najuljudneje vse, ki so kakorkoli kaj „Slovencu“ dolžni, da blagovolé v kratkem svoj dolg poravnati. Opozarjamo tudi p. n. naročnike, da bi nam zdatno olajšali delo, ko bi naročnino točno določili.
Upravništvo „SLOVENC“ in „DOMOLJUBA“.

Bodočnost mladine naše.

Zaključeno je letošnje šolsko leto, in zopet nastopi dōba, ko imajo stariši in váruhi ali skrbniki odločevati, kakemu poklicu naj se posveté njihovi sinovi in varovanci. Mnogi so slučaji, v kojih si izbere ta ali oni mladenič svoj delokrog v socialnem življenji sam, vendar v tem oziru roditelji ali skrbniki običajno določujejo smer prihodnjemu poklicu njegovemu. Vsled tega imajo veliko odgovornost, in večkrat čujemo, da ljudje, nezadovoljni in nesrečni v svojem poklicu, vso krivdo nesreče svoje pripisujejo drugim. Prirojeno je, da vsak oče in vsaka mati hočeta pripraviti in osigurati sinu svojemu najboljšo bodočnost. Vendar se pri izvolitvi prihodnjega poklica ne uvaževajo hladnokrvno in s premislekom vse razmere, ne računajo se z duševnimi zmožnostimi sinovimi, in navadno odločuje prihodnji stan osebna samovolja in istodobna moda. „Hočemo, da bi bil sin moj odvetnik, duhovnik, profesor, tehnik itd.“; želje take čujemo vsak dan, in kaj malo je onih roditeljev, pri kojih te želje narekujejo razumni nazori o življenji.

Istina je, da velja še vedno stara prislovica: „Rokodelstvo ima zlato dnó“, a vendar večina misli in želi, da bi sinovi njihovi postali višji gospodje.

Narod naš ima primerno veliko število mladeničev, ki hrepené po višjih naukih, višjih šolah, in le malo je takih, koji imajo veselje do strokovnih študij, do trgovine, obrta itd., koje stroke pripuščata tujim življem. S tem sicer nikakor ne mislimo ovirati višjo izobraženost, ker za nobeno stroko človeškega poslovanja ne more biti človek preveč izobražen; naša iskrena želja je, da bi bile vse vrste naše narodne, slovenske družbe prošinjene prepričanjem, da samo prava omika in izobraženost na krščanski podlagi ste nam porok boljše bodočnosti. Mi mislimo istinito izobrazbo v posameznih strokah,

a ne polovičarsko, koja je v nesrečo posamezniku ali pa tudi vsem narodom.

V obče čuje se pritožba, da se takó rapidno množi takozvani „učeni proletarijat.“ Ta naziv imenuje ljudi, koji so se posvetili višjim študijam, ali teh niso dovršili; in če so bili tako srečni, da so jih dokončali, ne morejo dobiti službe. Kako velik je broj takozvanih skazenih dijakov, kojih le mala množica vztraja v boji za življenje, večina pa siromašno v pomanjkanji životari. Mnogo je takih nesrečnih eksistencij, koji so zakrivili sami svojo bedo lahkomišelnost, a premnogo je pa tudi takih, iz kojih so razmere učinile omilovane nesrečnike.

Ko bi pri izvolitvi bodočega poklica bili merodajni razuma nazori, dejanske potrebe, bilo bi gotovo več srečnih ljudi na svetu. Ozrimo se le po posameznih strokah, povsodi je primerno več kandidatov, nego jih je možno preskrbovati s službami, izvzemši pri nas duhovniški stan! Naj omenimo le pravniške študije. Dostali pravniki izvolijo si večinom odvetniški stan ali pa državno službo, osebno v nas Slovencih. Toda odvetništvo je zdaj še prenapolnjeno, takó, da nameravajo v merodajnih krogih določiti število odvetnikov na Kranjskem — osebno v Ljubljani — koje se ne smé prekoračiti.

Koliko imamo dandanašnji mladih pravnikov, ki ne vedó, kam naj bi se obrnili! V državni službi je istotako prebitok mladih sil. Pomislimo, da n. pr. pravnik, koji je dovršil študije svoje v 20. do 24. letu, in si izbere sodniški stan, mora zdaj biti 6 do 8 let avskultant z neznatno letno plačo, predno dobí mesto pristava. Istotako je pri modroslovskih študijah. Kako mnogo je kandidatov profesure, koji so dostali vse izpite z najboljšim vspehom, a vendar ne mogó dobiti službe! Še slabije se godí tehnikom.

Iz tega sledi, da se ima modro in previdno uvaževati prihodnji poklic. Strokovne šole: obrtne, trgovinske, rokodelske itd. gotovo podajajo priliko širšemu izobraženju in gotovemu obstanku. Slojevi ljudskega poslovanja, za koje so te namenjene — osebno obrtne in trgovinske šole — dandanašnji niso še prenapolnjene in obetajo dober kruh, ki ga jedó med nami često naši narodni protivniki. To bi

bilo v naš narodni prospeh, da bi v teh strokah zavzemali merodajno mesto.

Starišem in oskrbnikom pa toplo polagamo na srce, naj pretresavajo premišljeno naš migljaj gledé odločbe o bodočem poklicu otrok svojih in vodijo naj jih pri tem razumni nazori, koji se opirajo na resnične razmere in potrebe.

Papeževa okrožnica o človeški prostosti.

(Dalje.)

Ni torej vzroka, zakaj bi prava prostost ali prava véda z nevoljo prenašala pravične in potrebne zakone, s katerimi se človeška véda omejuje po zahtevah cerkve in pameti. Cerkev marveč skuša, braneča sicer v prvi vrsti krščansko vero, vsako človeško učenost podpirati in pospeševati. O tem jasno pričajo dejanja. Visoka olika je že sama ob sebi hvale vredna in vsakdo si jo želi. Pri tem pa še vsaka iz zdrave pameti izvirajoča učenost, ki resnici ne nasprotuje, veliko pripomore, da moremo lože razlagati od Boga razodete resnice. V istini moramo se cerkvi zahvaliti za velike dobrote, da je modrost starega veka tako skrbno varovala, da je povsod stavila vedam stolice, da je vsegdar vzbujala talente bodočim umetnikom in tudi sama najgorečnejše pospeševala vse umetnosti, katere imamo sedaj za kras vse naše olike. — Konečno ne smemo prezreti, kako razprostrano je duševno polje, katero naj pridno obdeluje človeški razum, na katerem naj se duh prosto razvija. To je namreč polje vseh onih reči, ki niso v naravni zvezi s krščansko vero in s krščansko pravostjo, ali gledé katerih cerkev ne javlja svoje veljave, marveč prepušča učenjakom prosto razsodbo. — Iz tega se izprevidi, kakošna je ona prostost, katero liberalci neprestano označajo. Sebi in državi pripisujejo tako prostost, da bi mogli širiti vsako še tako abotno mnenje. Cerkev pa stiskajo z vseh strani; njeno prostost oklepajo v jako tesne meje, ko se jim vendar od učeče oblasti

LISTEK.

Ponedeljsko pismo.

Danes teden sem pozabil zapisati, da nekateri, kedar baš utegnejo, jako pazljivo čitajo oni zeló važni članek, ki ima napis: „Tujci v Ljubljani.“ Ako bi tudi v celem listu ne bilo nič novega, tū se gotovo govori o različnih neznanih ljudeh iz vseh vetrov in jezikov, ki imajo edino to skupno, da so vsi gosposki. Marsikateri tudi zanima tarifa, po kateri bi imele kupovati gospe in gospice kuharice za óno, kar leta in gré, kar se nosi in vozi. Ali o tržni ceni izpred frančiškanskega mosta in o tujcih, katerih je spomladi in po letu tam vsak dan vse polno, list nikdar nič ne omeni. Mislim namreč tujce, ki so oboroženi z nabrušenim in butastim orodjem in ki so pripravljeni za nekaj desetie udrihniti z vso močjo — po mrvi in slami. Se vé, to so sami plebejci, in pošten plebejec ne pride v „cajtenge“, če ne umrjev ljubljanski bolnišnici.

Zadnjič sem Vam obljubil, da bom po dolgem

prenehljaji zopet jel pisati. Res, precéj sem dozdej na črnilu in papirji prihranil, ali Vi bi še veliko več, ko bi bili tako dolgo bolni kakor sem bil jaz. Zdej naj pa prenehajo čitati oni, ki o bolezni ne marajo nič čuti, kajti zdej bo v tem pismu sama bolezen na vrsti. Da je ta opominja potrebna, vem iz lastne skušnje. Nekateri ljudje so namreč zeló delikatni, nekateri pa zeló nervozni. Kedar sem v družbi začel govoriti o bolezni, brž je kdo pogovor zasukal na druge stvari; primerilo se je pa tudi, da mi je kdo rekel, predno sem jaz kaj izpregovoril, naj molčim o bolezni.

Ko bi bil jaz navaden človek, bil bi poslal h konjederki in za deset krajezarjev bi zvedel, je-li bolezen na drobu ali v krvi in za nameček bi mi bila še svetovala fige, rožiče, vratič, pelin, brinjeve vršičke in korenine. To je vse dober kup in zato imajo konjederke več bolnikov, kakor vsi diplomirani zdravniki, in hudobni jeziki so svoje dni — od tačas je že veliko vode v morje steklo — govorili, da bi imele te zdraviteljice še veliko več posla in zaslužka, ko bi vsaki bolni ženski ukazale, da mora poleg družih zdravil tudi vsak dan kavo vživati,

ker kmalu bi bile vse ženske bolne. Ali oni idilični časi so že davno minoli; zdej si že v najbolj priprosti koči ne moremo misliti kosila brez kave, pravim kosila, ker mi na kmetih zjutraj kosimo, opoludne pa južnamo; vi po mestih pa zjutraj ležite, dopoludne kavo pijete in opoludne pa pravite, da kosite, ter da imate zopet vzrok kavo piti. A od letošnje jeseni naprej, ko bo finančni minister iz same ljubezni do treznosti „geruš“ tako podražil, res bi najbolje oni stal, ki bi z žganjem zdravil; zatekali bi se k njemu moški in ženske.

Ker pa jaz nisem navaden človek, zato sem začel zahajati k dohtarjem. Ko sem prišel k prvemu, me je jel trkati in brž je v nekem kraju zasledil jako nevarno bolezen; in ko sem jaz rekel, da se mi čudno zdi, da bi bila bolezen tam, kjer me še ni nikdar bolelo, jame še enkrat trkati, in mislim, da je bolezen iztrkal in pregnal v drugi kraj, ker drugi dohtar je zasledil še bolj nevarno bolezen na čisto drugem kraju in jo je menda s trkanjem pregnal v drugo stran, kjer jo je tretji zasledil itd. Ko sem prišel drugi, ko sem prišel tretji mesec k istim dohtarjem, bile so zopet iste nevarne bolezni le s

v cerkvi ni bati nobene škode, pač pa bi smeli od nje pričakovati vsestransko korist.

Nič manj kričeče oznanjuje se druga prostost: imenuje se prostost vesti. Če se o njej misli, da je vsakemu na prosto voljo dano, Boga častiti ali ga ne častiti, je že s prejšnjimi dokazi zadostno zavržena. — Pod prostostjo vesti si pa lahko tudi mislimo, da je v kaki državi človeku dovoljeno, spolnovati brez ovir božjo voljo in božje zapovedi tako, kakor nalaga vsakemu lastna vest. To je prava, otrok božjih vredna prostost. Ona varuje človeško čast, kakor se spodobi, sile in krivice pa nikomur ne dela. Take prostosti si je cerkev vedno želela in jo je vseгда visoko čislala. Njo so vseгда stanovitno tirjali za se apostoli; branili so jo v svojih spisih apologeti, posvetili so jo neštevilni mučeniki s svojo krvijo. In z vso pravico! Taka krščanska prostost ne kaže namreč nič manj velike in pravične oblasti božje nad človekom, kakor prvo in najvišjo dolžnost človekovo do Boga. Ona se ne sme jednati z upornim in nepokornim mišljenjem. Nikdar bi ona ne odpovedala pokorščine postavni oblasti, ker ima človeška oblast le tedaj pravico ukazovati in siliti, da se ukazano spolni, če ne nasprotuje božji oblasti in ne prestopa mej, ki so jej od Boga postavljene. Če pa človeška oblast kaj ukazuje, kar božji volji očitno nasprotuje, tedaj prekorači svoje meje in zajedno se vzdigne zoper božjo veljavo. Zato je v tem slučaju prav, da se človeška oblast ne posluša.

Liberalci ne pripoznajo te prostosti, o kateri smo ravnokar govorili in katera je z vero in čednostjo tako tesno združena. Zakaj oni poznajo le despotično, v svoji moči neomejeno vladno in glasno oznanjujejo, da ni treba življenja vravnavati z ozirom na Boga. Vsako dejanje, ki meri na to, da bi se prava prostost ohranila, razupijejo zato kot krivico in kot pregreho zoper državo. Če bi oni prav imeli, ne bilo bi tako strašnega trinoštva, da bi se mu ljudje ne morali pokoriti in je prenašati. (Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 16. julija.

Notranje dežele.

Na juridični stolici *dunajskega vseučilišča* pričeli so se dne 13. t. m. državni izpiti. Oglasilo se je letos ogromno število kandidatov — nad 300. Poleg dosedanjih dveh morala se je sestaviti tudi še tretja izpraševalna komisija.

Štajerski deželni zbor bo sklepal v prihodnjem zasedanju o ustanovi deželne hišalnice v Celju.

Vladni načrt gledé odkupa *galiških propinacijskih pravic* je že izdelan. V kratkem se bodo pričela tudi dotična posvetovanja v Lvovu. Zagotovljeno je, da se bo ta zadeva predložila deželnemu zboru že v prihodnjem zasedanju.

Tekom letošnjega poletja se bo pomnožilo število *bosansko-ercegovskih* vojaških novincev; vsak bataljon dobil bo po eno stotnijo več.

Vnanje države.

Srbski kralj se je peljal prestolonasledniku naproti do Bička. Prišla sta v Beograd v soboto po 7. uri zvečer. Narod je kraljeviča navdušeno pozdravljalo. Mesto je bilo razsvetljeno in ob 9. uri je

bila prišleca na čast velikanska bakljada, pri koji so sodelovala vsa pavska društva. — Kraljica Natalija namerava ostati na Dunaji več dni.

Iz *Bolgarije* dohajajo za princa Ferdinanda dan za dnevom neugodne vesti. Koburžan je sicer postal bogatejši gledé izkušenj, a revniši za nekaj milijonov. Stambulova stranka se je bajé že popolnoma združila s Cankovej. — Naučni minister potuje po deželi, da se osebno pouči o šolskih razmerah in potrebah. — Vlada je nastavila po vseh postajah železnice mej Belovo in Vakarelom orožnike. Vsled zahteve avstrijskega agenta Buriana, ki je predvčerašnjim odpotoval na štiritedenski odpust, nehali so orožniki in vojaki zasledovati roparje, dokler ne bodo ti izpustili vjetnikov.

Nemški cesar se je predvčerašnjim ob 11. uri dopoludne odpeljal iz Kiela v Rusijo. Morje je bilo mirno. Mornarično vajo gledalo je z obrežja na tisoče ljudi. Zasebne ladje in ulice bile so slavnostno okrašene.

Francoski republikanski listi ostro pišejo zoper Boulangerja, ki si je z dvobojem več škodoval nego koristil. Zanimivo je, da ga je zapustila celó njegova najzvestejša zaveznica „Lanterne“, ki mu očita, da ne opira več plebiscita na idejo presoje, marveč na svojo osebo. „Figaro“ piše: „Vrli general“ nam mora že dovoliti, da mu povemo, kako zelo nas dolgočasi. Bojimo se le, da bo s svojim hujškanjem škodoval trgovini, zato je pa najbolje, ako ostane lepo miren. Boulanger se je odpovedal v zbornici svojemu mandatu, da bi zopet uprizoril za-se volilno gibanje ter se tako vzdržal v spominu prebivalstva. Kaudidovati namerava neki v departementu Ardèche-u. Zanimivo je opazovati, s kako ljutostjo pišejo zoper njega tudi dunajski in budimpeštanski židovsko-liberalni listi; ni čudo, saj je Boulanger — protisemit. — Dne 13. t. m. so odkrili v Parizu spomenik Gambettov. Narod je navdušeno pozdravljalo Floqueta in Carnota. Boulangeristi so drugi dan po oglih nabili pozive, naj se narod zbere zvečer na trgu „Concordia“, da priredi izjavo zoper generalove protivnike, toda redarstvo je odstranilo te plakate. Posebnih izgrediv ni bilo.

Poročali smo že o *belgijskih* nemirih v Boomu, kjer je posebno veliko nasprotje mej katoličani in liberalci. Slednji so pri občinskih volitvah lansko jesen zmagali, a te volitve so se morale proglasiti neveljavnimi. Dne 8. t. m. so liberalci zopet zmagali z večino 20 do 25 glasov. V svoji radosti so brzojavno pozvali somišljenike iz Antwerpna in Willebröcka. V zvezi s temi so napravili po mestu z godbo in zastavami zmagovalen spreved, a prišedši pred „cercle catholique“ so začeli rujevati ter kamne metati skozi okna. Redarji so posredovali, a da jim niso prišli na pomoč orožniki, slabo bi se jim bilo godilo. Vzlic temu pa so morali rabiti orožje ter so pri tem ustrelili nekega delavca, ki je takoj umrl. Liberalno časopisje seveda sedaj zahteva, naj se odstavi konservativni župan in kaznujejo redarji, ki so bili spolnovaje svoje dolžnosti sami v smrtni nevarnosti.

Italijanska zbornica sedaj obravnava o novi občinski in provincijalni volilni postavi. Kakor vsak, tako ima tudi ta zakon „višje namene“ — obrača se zoper papeža. Crispi ima britke izkušnje, kajti lansko leto so mnoge občine vzlic vladnemu pritisku izvolile katoliške večine. Vlada zahteva, naj zbornica reši ta predmet še pred počitnicami. Po novem zakonu se zvišuje število opravičenih volilcev od dveh na štiri milijone; vsak volilec mora biti več čitanju in pisanju. Vlada bo tudi v bodoče za manjše srenje imenovala župane. Temu nasprotna resolucija je bila zavržena; Crispi jo je pobijal, rekoč: „Ako bo Vatikan prijaznejši Italiji, potem bomo še-le dali občinam pravico, da si smejo same izbirati župane, prej ne.“ — Sedaj naj pa še kdo trdi, da ima Crispijeva vlada svojo podlago v narodu!

V *Capetownu*, mestu v Nikaragui (centralna Amerika) gorel je, kakor nam je poročal brzojav minoli petek, vhod v tamošnji rudnik, v

kojem se kopljejo dijamanti. V rudniku je bilo 800 ljudi. Izmed teh so rešili 460 oseb nepoškodovanih, a izgubili so upanje, da bi mogli pohagati tudi ostalim 340 rudokopcem, ker se je prvi vhodni prerov popolnoma podnul. Kaj je z drugim vhodom, ni še znano; ako je še nepokvarjen, pričela so se takoj rešilna dela.

V *angleški* zgornji zbornici je predlagal vojvoda Argyll zaupnico vladi gledé irske politike. Predlog je bil brez debate enoglasno sprejet. — Iz Egipta je odšel eden angleški polk v Culu-pokrajino.

Rumunski listi poročajo, da se je bati v Srbiji vstaje.

Maročanskemu sultanu so se udali rojinski rodovi.

Izvirni dopisi.

Od Kolpe, 12. julija. V dveh številkah Vašega lista popisala je spretna roka najimenitnejše dogodke, vsrčivše se tekom leta v Metliki. Naj dostavim, da je tudi včeraj imela Metlika lepo število gostov, katere je po svoji navadi gostoljubno sprejela in dostojno počastila. Zbrali so se tu gospodje učitelji in gospodičine učiteljice črnomaljskega okraja h konferenciji, katere vspeled je „Slovenec“ že objavil.

Ob 1/2 10. uri otvori g. okrajni šolski nadzornik zborovanje, katerega se je vdeležil g. c. kr. okrajni glavar in eden gospodov katehetov iz okolice. Gosp. nadzornik naznani svoje opazke o šolskem napredku, da šolstvo dobro napreduje, zlasti v zgodovini, spisu in risanju, želí pa večjega vspeha v računstvu in pisanju. Posebno živahna je bila razprava o točki gledé ponavljavnih šol. Edini so bili gospodje v tem, da sedanja ponavljavna šola ne zadostuje, in je bil konečno sprejet predlog: „V ponavljavno šolo se sprejmejo le sposobni otroci; nesposobni morajo še dalje v dotičnem razredu ali oddelku obiskavati vsakdanjo šolo. Poučuje se le v glavnih predmetih, katere naj učitelj po svoji razumnosti koncentruje.“

Ko so bile vse točke vspeleda preraštevane in končane, spomni se g. nadzornik v prelepih besedah preslavnega jubeleja našega premilega cesarja, zagotovi g. c. kr. okrajnega glavarja o neomejeni zvestobi in udanosti pričujočega učiteljskega osebja do preljubljene cesarske dinastije in sklene konferencijo s prisrčnimi klici: Slava! Živio presvetli car Franc Jožef! Navdušeno odmevali so iz sre in ust navzočih: Slava! Živio!

Pri skupnem obedu, katerega se je poleg drugih meščanov vdeležil tudi gospod mestni načelnik, vrstile so se lepe primerne napitnice. Gospodje učitelji so zapeli nekoliko pesem; najbolj nam je bila všeč Zajčeva: „U boj“, katero so pevci na občno željo ponovili. Mestna godba nas je kratkočasila s spretnim svojim sviranjem.

Naj tudi povem, da se sedaj v črnomaljskem okraju nova šolska poslopja zidajo: v Črnomlju, Metliki, Božjakovem, Starem Trgu, Štrekljeveci, Podzemlju in v Gribljah. — Metlika dobí obrtno nadaljevalno šolo; kasneje tudi Črnomelj, ako bo zadostno število učencev.

Iz Žirov, 12. julija. Skoro ga ni dneva, da ne bi poročal ta ali oni časopis o kaki nesreči, ki stiskajo ubogo ljudstvo. Vedno je brati o nevihti, toči, požaru, povodnji ali drugih nezgodah. Prav pogosto že čujem med narodom, da se v resnici spolnuje ono staro prorokovanje o letošnjem letu, katero pravi, da kadar bode leto s tremi osmerkami, (1888) bo po celem svetu gorje.

Tudi v naši dolini že zdihujejo in tarnajo ljudje, boječi se prihodnosti. V prvi polovici junija napravila nam je namreč suša veliko škodo na polji, posebno pa po senožetih. Ob istem času je bilo videti, da mnogim, zlasti po hribih, niti kositi ne bo treba, ker so se mesto trave le sivkasto-rujave skale kazale. Stari pregovor pa pravi: „Za solncem gotovo dež pride“, in to je bilo tudi res. Po veliki suši nastopila je velika moča. Proti koncu junija je začelo dežiti in od tedaj ga skoraj ni dné, da bi ne bilo dežja. Ljudje bi radi kosili, a kaj hočejo, ker ne morejo sušiti. Cel teden in še več gnije seno na travniku, kar ga voda ne odnese. Ta namreč tudi kaj rada obiskuje našo dolino. Minoli teden je trikrat prestopila svojo mejo ter poplavlila njive in travnike.

V petek 6. t. m. pa je bila taka, da skoraj ne pomnimo enake. Voda je stala od brega do brega, pridrla v hiše in hleve, pobrala drva in več orodja. Jako težko so rešili živino in celó življenje. Enemu posestniku je odnesla del hiše s pohištvom vred. Kakor je pa sploh navada, da ljudje le takrat, ko

tem razločkom, da je isti dohtar, ki je prej bolezen zasledil na desni strani, zdaj jo na levi, in isti, ki jo je prej dobil v nogah, zdaj jo staknil zgoraj. In ko bi šel danes k vsem istim, najbrže bi mi zopet nevarno bolezen v vse ude natrkali in jo ob enem iz njih iztrkali.

Dasi listkarju jako malo pristuje govoriti resnico „sans phrase“, moram vendar tu popolno objektivno v par vrsticah pohvaliti dva doktorja. Čast, komur čast! Kedar sem prišel ves natrkan od zdravnikov k nemu izmed teh dveh, me je pač vsak trkal, ali nevarne bolezni mi ni natrkal, pač pa precejšnjo dozo domišljave nevarnosti iztrkal. Rekla sta mi oba, kedar sem k njima prišel, da po najbolj natančnem preiskovanju ne moreta zapaziti, da bi bil kak važen del poškodovan, da je le oslABLJENJE, ki mora s časoma preiti. Mislite si, gospod vrednik, Vam bi se kacih štirinajst dni nič kaj ne ljubilo, in Vi bi se posvetovali z zdravniki, ki bi Vam vsi prisodili nevarno bolezen, to je tako, ki se navadno v nekih mesecih s smrtjo konča, gotovo bi „Slovenec“ slovo dali in čez nekaj časa tudi svetu, ker domišljava nevarnost b se premenila v istinito ne-

varno bolezen. Zato sem pa tudi jaz onima dvema zdravnikom že velikokrat rekel: Bog vama povrni!

Gospod vrednik, Vi ste še zdaj zdravi, ali da ne pridete kedaj v moj položaj, Vam to-le svetujem: Kupite si kričistilne kroglice, ki se prodajejo v vseh lekarnah in se priporočajo skoraj po vseh pratikah in časnikih. Te so univerzalno sredstvo zoper vse bolezni, in ako meni ne verjamete, čitajte sami one inzerate, kjer je črno na belem, da so res dobre proti vsem boleznim, kar jih imajo zdravniki v svojem alfabetu. Ako pa hočete še kaj specialnih pripomočkov, kupite si esenco za želodec ali pa marijacejske kapljice in pregnale Vam bodo vse bolezni. Ako bi v prsih kaj čutili, pomaga Vam gotovo sok trpotčev ali pa oni iz planinskih zelišč. Tako bote zavarovani zoper vse nevarne bolezni. Ako si pa na roki ali nogi kaj naredite, pa obvežite zraven rane, ker obveza na rani preveč vtiska. Ako se bote po mojem svetu ravnali, bote čakali Matuzalemove leta, ako ne bote prej umrli.

Mislim, da bote jako hvaležni za vse, kar Vam je danes napisal Vaš S—n.

jim voda v grlo teče, prevdarjajo, kako bi se dotična nezgoda odstranila, potem pa, ko preide, ne brigajo se več, tako je bilo tudi tukaj. Prej omenjeni dan je bilo veliko modrovanja, kako bi vodo zagradili. vsak, kdor ima glavo na pravem koncu, je rekel, da je najbolj potrebno vodotok vravnati, da bi voda v njem večjo moč imela in tako hitreje odtekala. Sedaj se namreč vije tje in sem, in kedar voda le nekoliko naraste, ima veliko večjo moč po travnikih in potih, ko v vodotoku. Vsled tega navadno pota koplje in vodotok še čedalje bolj zasipa.

Kaj pa hočemo! V naši občini so besede, ki jih je povedal „Stari Kranjec“ v svoji pesmi že resnične. On pravi:

„Ni ga več meža besede,
Ko bi z lučjo ga iskal,
Mesto moč so brze zmede
Nočjo vedet, kar je prav.“

Res zavzema precej moč častno mesto v občini, in ti bi tudi lahko veliko predrugačili žalostno stanje. Toda žalibog za blagor svojih slabejših sobratov premalo skrbé.

Ker pa so občinske volitve pred durmi, bodem to pot raje molčal; če bi pa kdo hotel kaj več zvedeti, jako lahko se mu ustreže.

Opozarjam pa zdaj manje posestnike, naj pazijo, komu se bodo v prihodnje v varstvo izročili. Komur pa ni nič mar, naj pomni:

„Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti.“

Iz Št. Ruperta 12. julija. V 154. številu „Slovenca“ je opisana velika nesreča, ki je zadela lepo šent-rupertsko dolino 29. junija po strašnej toči. Za prebivalce tega kraja je ta udarec tem hujši, ker so si komaj malo pomagali od l. 1880, ko jih je bila ravno taka nesreča zadela, samo s to razliko, da so bili takrat vsaj strn pod streho spravili, letos pa jim je tudi le-ta pokončana. Nesrečni posestniki tega kraja bodo zopet za nekaj let v hudih stiskah, a nekateri pa si celo ne bodo mogli več pomoči. O toči v našem lepem kraju do l. 1880 ni bilo slišati. Najstarejši moške do tega časa niso doživeli, da bi jim bila toča kdaj tako strašno razbila polja in vinograde kakor sedaj dvakrat. Brž ko ne imajo res hoste velik vpliv na hudo vreme. V novjšem času so ravno gore nad Št. Rupertom močno izsekali, tako da so cele gore gole; kjer se je poprej vlaga zastavljala, so zdaj suha vroča tla, pa se tem laglje hude ure izcimijo; poprej jih je hosta zastavljala, zdaj jih pa goletina dalje drvi. Pisatelj teh vrstic je že pred nekimi leti opozarjal ljudi, kolike nesreče bi mogle zadeti šent-rupertsko dolino, ko bi se hoste po bregovih izsekale, in zdaj se to skoraj obistinjuje, kajti svibenjska graščina je dala večji del svoje hoste ob Bistrici vse gori do Pasjega Vrha in menda celo do izvora Bistrice posekati. Pa ne samo po toči, nego tudi po povodnji bi mogla dolina doživeti strašnih dni. Naj se utrga oblak gori v Bistrici, kako velika nesreča bi se mogla dogoditi, ker šume so posekane, a vsa voda naglo zdrči v korito ter poplavi lahko ves kraj. Zatoraj je dolžnost naših političnih oblasti, da v tem pogledu pazijo, kaj se godi v njihovem delokrogu, in da se radi enega posestnika ne pokonča tisoč drugih; a to je mogoče na ta način, da se opazuje in gleda na vse, kar se godi v njihovih okrožjih.

Drugo važno vprašanje je, kako tem siromašnim ljudem pomoči. Od jesenske setve ne more se pričakovati toliko pridelka, da bi se mogli prehraniti čez zimo, treba bode tedaj vsem žito kupovati. Za denar je bila pa že zdaj trda, ko si je vendar dovolj hrane pridelovalo. Prebivalci tega kraja so pridni ter si radi zaslužijo, če si le morejo, denarja ali z vožnjo ali na drug način. Treba jim je tedaj dati zaslužka. Kolikor mi je znano, razpravljalo se je lansko leto v deželni zboru vprašanje ob urejenji Mirne ter izdelal tudi že načrt o tem podjetji. Ne bi li naš poslanec g. dr. Papež to vprašanje pospešil, da bi se regulacija Mirne mogla čim prej začeti? Pisatelj teh vrstic misli, da bi se to delo moglo kmalu začeti, ter tako siromašnim ljudem dati prilika, da si zaslužijo denar doma, da mu ga ne bo treba drugod iskati. Prav na srce polagamo to vprašanje našemu gospodu poslancu, kakor tudi našemu županu gospodu Dolarju, ki je bil za blagor tega kraja vedno zavzet. Bis dat, qui cito dat.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani 13. julija.

(Dalje.)

V glavni razpravi poprime najprvo besedo mestni odbornik dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, kateri

pravi, da z rešenjem tega važnega vprašanja stopi Ljubljana v vrsto onih mest, katera so storila mnogo za zboljšanje zdravstvenih svojih razmer. Pitna voda v Ljubljani je, kakor so pokazale strokovnjaške preiskave, v obče jako slaba in nezdrava, posebno pa na desni strani Ljubljane. Najboljša pa je na okrožji mesta proti gorenjski strani. Ako je že mesto Kamnik sklenilo, da si omisli vodovod, mesto, ki ima gotovo boljše pitno vodo, pač ljubljansko stolno mesto ne sme zaostati. Poleg tega pa bode tudi omogočena kanalizacija mesta, posebno ako se bode naslanjala na sistem plavljenja (Schwemmsystem). Govornik odobrava popolnoma nasvete vodovodnega odseka in vpraša, ali se ne bode voda, ki bode le v dva metra pod zemljo ležečih ceveh se vpeljavala v mesto tik pokopališča pri sv. Krištofu, morda le onečiščena?

Zdravstvene razmere ljubljanskega mesta se bodo brezdvomno zboljšane, a treba bode res drakonično postopati in vse vodnjake, katerih voda je po kemičnem analizovanji kot slaba proglašena, takoj zapreti. To je mestni zbor dolžan storiti, ker ima skrbeti za zdravje svojih someščanov, če bode tudi dosti zabavljanja zaradi tega. Govornik se tudi ne more sprijazniti s tem, da bi se vodovod precej ne vpeljal tudi v predmestja Trnovo, Krakovo in šent-petersko predmestje. Govornik želi vedeti, kako se bode obrestoval investovani kapital in po katerih cenah bode se merila voda? Odbornik, poročevalec Hribar, pravi, da je vodovodni odsek vsa po predgovorniku stavljena vprašanja vže v pričetku obravnav razmotraval in ko se je l. 1883 obrnil do hišnih posestnikov, je 47 posestnikov največjih hiš odločilo se za vpeljavo vodovoda v svoje hiše brezpogojno, 128 pogojno, ako se napelje dobra pitna voda in le 46 sploh proti vodovodu. Takrat pa je bilo mnogo ugovorov proti vodovodu, kar je danes že večinoma potihnilo. Danes je gotovo, da bode izmed 1233 ljubljanskih hiš vsaj v 600 hiš vpeljala se voda. Ako se računi le 40 gl. na hišo, je s tem že 24.000 gl. na leto pokritih.

Od obrtnih podjetij pa, ki bodo rabila vodovod, dobilo se bode najmanj 1000 gld., torej bode dohodka 25.000 gld. Poleg tega pa se bodo zdatno znižali troški za polivanje ulic, ker se bodo cevi na hidrante nastavile in ulice tudi bolj pogosto polivale, kar doslej tudi z večjimi troški ni bilo mogoče. Ako se pa zapro vodnjaki s slabo vodo, bode troški pokriti gotovo z dohodki in bode znašali za amortizacijo investovanega kapitala in za vsakoletno upravo 41.500 gld.; tako je mogoče, da bode v prvem letu morda 16.000 gld. primanjkljaja. Prvo leto so vodovodi sploh pasivni, pozneje pa se vsako tako podjetje bolje izplačuje. V Zagrebu se obrestuje za vodovod investovana glavica po 8%. Voda se ne bode merila, ampak plačevala po številu sob v vsaki hiši, kakor je to običajno v Zagrebu. Mogoče pa je, da se o tej zadevi določi po običaji českich mest, kjer se voda plačuje po nakladi. Vse to pa so vprašanja, katera bode rešil vodovodni odsek pozneje.

(Konec prih.)

Trgovinska in obrtniška zbornica.

(Dalje.)

IX.—XVII. Zbornični tajnik poroča o pravih naslednjih združenj:

- a) svobodnih, rokodelskih in dopuščenih obrtov;
- b) gostilničarskih in krčmarskih obrtov in mesarjev, ter
- c) trgovskih obrtov sodnjega okraja krškega.
- d) svobodnih, rokodelskih in dopuščenih obrtov, izimši gostilničarski in krčmarski obrt, mesarje, klavce drobnice, mlinarje in žagarje;
- e) mlinarjev in žagarjev in
- f) gostilničarskih in krčmarskih obrtov ter mesarjev v sodnjem okraju kostanjeviškem.
- g) trgovskih obrtov,
- h) gostilničarskih in krčmarskih obrtov ter mesarjev in
- i) svobodnih, rokodelskih in dopuščenih obrtov v sodnjem okraju v Ratečah.

Poročevalec naznanja prenapredbe, predlagane k nekaterim paragrafom pojedinih pravil, katere ne bodo po mnenju odsekov našle nobenega protislovja. Iz tega vzroka predlaga tudi o d s e k: Zbornica naj v svoji izjavi do slavne c. kr. deželne vlade priporoča, naj potrdi navedena pravila z odsekovimi prenapredbami.

Predlog se sprejme jednoglasno.

XVIII. Zbornični tajnik poroča nadalje o pravih obrtne zadruge „Edinost“ na Vrhniki, katera obsega one osebe, katere se v občinah Vrhnika, Borovnica in Preser pečajo s pivovarstvom, milarstvom, pekarstvom, mesarstvom, klobučarstvom, sedlarstvom, čevljarstvom, krojaštvom ali pa vrvarstvom.

Poročevalec predlaga k §§. 4, 10, 11, 16, 17 in 23 pravil nekatere prenapredbe, katere so utemeljene v zakonu. Potem pa poroča o pravih razsodiškega odbora zgoraj imenovane zadruge, ter predlaga samo z ozirom na število udov jedno prenapredbo. Ker so prenapredbe, ki jih predlaga poročevalec, utemeljene ter jih bode brez dvojbe tudi zadruga sprejela, predlaga poročevalec: zbornica naj se obrne do združnega načelnštva, naj ji javi, ali sprejme rečene prenapredbe, in ako jih sprejme, potem naj priporoča zbornica v svoji izjavi do slavne c. kr. deželne vlade, da potrdi ta pravila v zmislu zborničnih prenapredb. — Predlog se sprejme jednoglasno.

XIX. Zbornični tajnik poroča še končno o pravih pomočniškega zbora zadruge rokodelskih obrtov v sodnjem okraju ložkem. Ko je poročevalec predlagal, da se naslov dovede v sklad s pravili zadruge in tako-le stilizuje: „Pravila pomočniškega zbora tistih pomočnikov, kateri so v delu pri zadruzi rokodelskih in dopuščenih obrtov davčnega okraja ložkega v Ložu,“ omenil je prenapredbe §§. 1, 2, 3, 4, 8, 9, 10, 11, 12 in 13 ter predlagal: zbornica naj se v zmislu tega poročila izjavi pri slavni c. kr. deželni vladi. — Predlog se sprejme jednoglasno.

(Dalje prih.)

Dnevne novice.

(Nj. Veličanstvo presvetli cesar) je z Najvišjim odlokom z dne 6. t. m. blagovolil vzeti na znanje vse sklepe kranjskega deželnega zbora povodom 40letnice in ukazal ministerskemu predsedniku, da izrazi deželni zastopu Najvišje priznanje z dostavkom, da izostane posebna deputacija deželnega zastopa na cesarski dvor.

(Slovesna prisega župana g. Petra Grassellija) vršila se je danes dopoldne ob 11. uri v mestni dvorani. Zbrali so se mestni odborniki, magistratni uradniki, mestni učitelji in načelnštvo prostovoljne požarne brambe. Točno ob določenem času stopil je v okrašeno dvorano deželni predsednik, visokorodni g. baron Winkler, spremljan po prezidijalnem tajniku g. dr. A. grofu Schaffgotschu. Gosp. deželni predsednik je v slovenskem in nemškem nagovoru čestital najprvo g. županu, katerega je Nj. Veličanstvo že tretjič blagovolilo potrditi županom stolnega mesta ljubljanskega, povdarjal vidni napredek mesta ter izrazil željo, da bi gosp. župan tudi v prihodnje posvetil vse svoje moči na korist ljubljanskim občanom. Nato je g. župan položil prisego v roke g. deželni predsedniku, v daljšem slovenskem govoru zahvali se najprvo Nj. Veličanstvu za milostno potrjevanje svoje izvolitve ter obljubil, da bo vsa skrb svojo obračal na koristi mesta, kjer naj živirajo vsi prebivalci brez razlike po ustavi zagotovljene jim pravice. Govor svoj je končal s trikratnim „slava“-klicem presvetlemu vladarju. Konečno so čestitali g. županu zbrani mestni odborniki, učitelji, magistratni uradniki in načelnik požarne brambe.

(Za ljubljanski vodovod) razpisala se bodo dela še ta mesec. Mesto je kupilo pri Klečah za 4690 gl. blizo 10 oralov zemljišča, kjer bodo napravili 4 vodnjake, iz katerih se bode vzdigovala voda 20 metrov globoko. Vodovod bodo položili 1½ metra globoko od Kleč do pekovskega križa, in dalje ob Dunajski cesti. Sprva bo dohajalo vode 3000 kub. metrov na dan, pozneje zvišala se bo lahko množina do 4500 kub. metrov. Vodo bo mogoče napeljati 42 metrov visoko.

(„Sokolov“ zabavni večer) privabil je sinoči mnogo občinstva na čitalnični vrt. Vojaška godba svirala je izborna; posebno je ugajala občinstvu Ipavčeva „Domovina“, katero je morala godba na občo željo ponoviti. G. Fr. Povše je v navdušenem govoru slikal življenje in zasluge pokojnega rodoljuba dr. Lovra Tomana, kateremu v spomin je bil večer posvečen. Gosp. govornik žel je mnogo hvale. Vrli „Sokol“ pa so pokazali občudovalno spretnost v telovadbi, kar je hvaležno občinstvo priznavalo s pogostim ploskanjem.

(Umrli) je včeraj popoldne ob 3. uri č. g. Franc Rihar, župnik v Planini. Pogreb bo jutri zjutraj ob 9. uri. Pokojnik je bil rojen v Polhovem Gradcu dne 2. dec. 1824, v mašnika posvečen dne 26. julija 1851. Naj v miru počiva! — V soboto večer umrl je znani ljubljanski trgovec g. Leopold Bürger. N. v m. p.

(Občni zbor šentpeterske podružnice sv. Cirila in Metoda) vršil se je dne 14. t. m. v pivarni na sv. Petra cesti. Ker je načelnik gosp. Zagorjan premeščen za župnika v Radeče, otvoril zborovanje njega namestnik gosp. Velkoverh, kateri vse navzoče srčno pozdravi in pravi, da obžaluje podružnica šentpeterska, da je izgubila tako izdatno moč, ker g. Zagorjan bil je vedno jako marljiv prvomestnik in tako rekoč ustanovitelj podružnice. Hvala mu za trud, ki ga je imel, in Bog daj, da bi še dalje tako marljivo delal v prid družbe sv. Cirila in Metoda! Živio! Slava! Kakor iz poročila tajnika in blagajnika povzamemo, delovala je podružnica v preteklem letu prav uspešno. Nele, da je več novih udov pridobila, tudi je v poletnem času priredila veliko veselico, katere čisti dohodek znašal je nad 160 gld., kar je gotovo lepa svota! Šentpeterska podružnica je do danes oddala glavnemu blagajniku družbe sv. Cirila in Metoda 564 gold. in 78 novcev; te številke kažejo, kako vrolo deluje ta podružnica.

Občni zbor je nadalje izrekel zahvalo bogoslovcu gosp. Birku, kateri je na Posavju nabral nad 40 gl., kakor tudi tiskarni „Klein in Kovač“ za brezplačno tiskanje vabil k obnemu zboru. Izvoljeni so bili enoglasno gg.: Valentinčič J., mestni odbornik, posestnik i. t. d., prvomestnikom; Skale P., mestni živinozdravnik, zapisnikarjem in Alijančič A., kapelan pri sv. Petru, blagajnikom; namestniki pa so bili izvoljeni gg.: Velkoverh Ivan, mestni odbornik in tovarnar, Povše Fran, ravnatelj v pokoji in mestni odbornik, Rohrmann Zmag., tovarnar in hišni posestnik. Podružnico šentpetersko bodeta zastopala pri glavni skupščini na Ptujem gospoda Valentinčič in Povše, katera sta bila enoglasno izvoljena. Občni zbor je tudi sklenil, da se imate to leto prirediti 2 veselici, in sicer jedna po leti, druga pa v zimskem času; čisti dohodek namenjen bo družbi sv. Cirila in Metoda.

(Imenovanja.) Davkarski pristav g. J. Kalan imenovan je kontrolorjem, davkarska praktikanta g. J. Fr. Modrijan in g. J. Strel davkarskima pristavama.

(Učitelji krškega okraja) imajo uradno letno zborovanje dne 23. t. m.

(Uradno učiteljsko zborovanje) za kočevski okraj bo dne 25. t. m. v prijazni Ribnici. Vspored obseza običajna poročila in razne volitve, potem pa sledé tri predavanja (v slovenskem in nemškem jeziku); vkup 11 točk, z ozirom na predavanje v dveh jezicah pa 14, razven utemeljevanja samostalnih predlogov. Dober uspeh in složnost vsega učiteljstva!

(Na Krškem) sestavil se je v proslavo 40letnice cesarjeve odbor, kateremu na čelu je gosp. okrajni glavar Weiglein. Ta odbor bo sprejel tudi „slovensko pevsko društvo“ ki bo meseca septembra zborovalo in pelo na Krškem.

(Dolenjski Sokol) omislil so bo svojo zastavo in nabira v ta namen darove.

(Šolsko leto) zaključilo se je v Novem mestu minolo soboto s slovesno sv. mašo. Iz poročila gimnazijskega vodstva posnamemo, da je obiskovalo gimnazijo 170 učencev in sicer: Kranjcev 132, Štajercev 15, po 1 Moravec, Primorec in Oger. Po narodnosti je bilo 161 Slovencev, 8 Nemcev, 1 Čeh. Zrelostni izpit je delalo vseh 22 osmošolcev; od teh je napravilo izpit 18, dva ga bota ponavljala, dva delala izpit čez eno leto. Abiturijentov oglasilo se je 8 za bogoslovje, 4 za medicino, 4 za pravoslovje, 1 za modroslovje, 1 za agronomijo. — Četverorazredno ljudsko šolo obiskovalo je 197 učencev.

(V Kočevji) bodo zidali novo cerkev, ker je sedanja jako slaba in razmerno pretesna. Troški so proračunjeni na 85.000 gld. Prostovoljni darovi naj se pošiljajo č. g. dekanu J. Kresetu ali županu g. J. Braunetu.

(Mirnsko graščino) kupil je, kakor poročajo „D. Novice“, neki Stubenrauch z Dunaja od gospe Hočevanjeve za 70.000 gld. Velikovaško graščino pri Leskovci kupil je g. Tahrer, oskrbnik raške graščine.

(Na sarajevski gimnaziji) so razpisane za prihodnje šolsko leto nastopne službe: dveh profesorjev za klasično jezikoslovje, enega za nemščino kot glavni s kakim stranskim predmetom, slučajno matematiko in filozofijo. Za vsako službo je plača 1000 gld., 200 gl. nagrade za stanovanje in 300 gl. doklade. Prosilci se morajo izkazati, da so zmožni poučevati v deželni jezik; prošnje potom dotičnih oblastnij do dne 25. t. m. deželni vladi v Sarajevu.

(Stritarjevih zbranih spisov) izšel je 52. snopič.

Telegrami.

Planina, 15. julija. Gospod župnik Franc Rihar danes ob treh popoldne umrl. Pogreb v torek ob 9. uri zjutraj.

Budimpešta, 15. julija. V Gödölö-ji in Budimu se delajo priprave za prihod nemškega cesarja.

Petrograd, 15. julija. Za bivanje nemškega cesarja se je priredil grad Novi Petrovi Dvor. Kakor je govorica, peljal se ne bo car naproti cesarju Viljemu na „Deržavi“, marveč na neki vojni ladiji, potem pa se bodeta skupaj odpeljala v finski zaliv.

Dublin, 16. julija. V katoliških cerkvah se je prečitala okrožnica z dne 24. junija irskim škofom, koja še enkrat najodločneje obsoja irski bojni načrt in obžaluje nepremišljeno postopanje nasproti sv. Stolu.

Pariz, 16. julija. (Izvestje ob 7½. uri zvečer.) Boulangerju se zdravje ni predugačilo. Pljučna oteklina se ni razširila, vendar pa je desna polovica pljuč stisnena; bolnik nima mrzlice.

Kodanj, 16. julija. Obisk nemškega cesarja je uradno naznanjen; pričakujejo ga koncem tekočega meseca, ker bo prej obiskal Stockholm.

Umrli so:

13. julija. Karol Köraus, steklarjev sin, 2½ let, Rimska cesta št. 19, kron. katar v črevih.

14. julija. Leopold Bürger, trgovec, 59 let, Dunajska cesta št. 12, Brightova bolezen.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
14.	7. u. zjut.	735-0	11-3	sl. vzh.	megla	0-00
	2. u. pop.	734-7	21-0	sl. zap.	del. jasno	
	9. u. zveč.	735-3	14-2	sl. vzh.	jasno	
15.	7. u. zjut.	735-0	16-0	sl. vzh.	del. jasno	0-00
	2. u. pop.	733-1	22-4	sr. jzap.	jasno	
	9. u. zveč.	733-1	17-0	sl. jzap.	"	

V soboto zjutraj megla, potem skoraj jasno. V nedeljo skoraj jasno in vetro. Srednja temperatura obeh dnij 15-5° in 18-5° C., za 4-5° in 0-5° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

16. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 10 kr.
Sreberna " 5% " 100 " " 16% "	82 " 50 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	112 " 30 "
Papirna renta, davka prosta	96 " 50 "
Akcije avstr.-ogerske banke	871 " — "
Kreditne akcije	307 " 70 "
London	125 " 10 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	9 " 90 "
Cesarski cekini	5 " 91 "
Nemške marke	61 " 25 "

Previdnosti božji je dopadlo, visokočastitega gospoda

Franc-a Xav. Riharj-a,
župnika,

po mučni bolezni, previdenega s sv. zakramenti za umirajoče, v 64. letu njegove starosti, danes 15. julija ob 3. uri popoldne k sebi poklicati v boljše življenje.

Pogreb bo v torek zjutraj ob 9. uri na pokopališču sv. Križa v Planini.

Sv. maše služile se bodo v župni cerkvi svete Marjete.

Blagi raniki bodi priporočen vsem prijateljem in znancem v pobožni spomin in molitev.

PLANINA na Notranjskem, 15. julija 1888.

(1) Žalujoči sorodniki.

ZAHVALA.

Niže podpisana dobila sem iz nekoga zavarovanja za slučaj smrti pri zavarovalnici „THE GRESHAM“ v Londonu znatno svoto po glavnem zastopu v Ljubljani točno in v polnem znesku izplačano. Zaradi tega z veseljem javno izrekam tej družbi svojo prisrčno zahvalo ter jo najtopleje priporočam vsakomur, kdor hoče osigurati bodočnost svoje družine.

V Gornjem Gradu,
dne 8. julija 1888.

(1) Apolonija Loretić.

Štev. 2970.

Oklic.

(2)

Od c. kr. okrajnega sodišča v Trebnju se naznanja, da se bode v sredo 18. julija 1888 ob 10. uri dopoldne v zapuščino Matije Radelj-na na Gornji Dobravi pri Trebnju spadajoča goveja živina skupaj 25 glav in med temi dva para pitanih volov, dalje razno žito po javni dražbi proti gotovemu plačilu prodajalo.

C. kr. okrajno sodišče Trebnje
dne 8. julija 1888.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Františkansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupce so oljnaté barve v ploščevinastih pušicah (Blehbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapetirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popol-

no pozamentirijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,
tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4,

Uzorec blaga resnim kupecem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmadratten) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialitet: altarne preproge.

☛ Ceniki s podobami zastonj in franko na zahtevanje. ☛

Spominjajte se ljubljanske dtjaške in ljudske kuhinje pri igri in stavah, pri slovesnostih, oporokah in nepričakovanih dobitkih.

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gld. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gld., žimnate modroce po 20 gld., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe, in sicer za 20 odstotkov ceneje, kakor drugod.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela. Cenilnik s podobami zastonj in franko.